

Ще одна зникла безвісти

КУПИТИ

Правда занадто небезпечна, щоб її розкривати

Головна детективка Джулія Дей звикла до складних розслідувань і багатогодинної кропіткої роботи. Проте у випадку зі справою двадцятидворічної Олівії все геть інакше. Востаннє камери спостереження зафіксували дівчину в темному провулку, і після цього вона безслідно зникла.

Джулія береться за слідство й починає пошуки дівчини, але навіть не здогадується, наскільки близько ця історія підбереться до її власного життя. Той, хто причетний до злочину, має зброю, страшнішу за ніж чи пістолет. Він знає найгірший секрет Джулії. І тепер безпека її родини залежить від одного: Джулія не повинна дізнатися, що сталося з Олівією. Адже якщо знайде її, то втратить усе.

Заплутана історія, у якій вигадливо переплітаються професійні обов'язки, відповідальність перед сім'єю, проблеми анонімності в інтернеті та спроби уникнути слизького шляху злочинності

Kirkus Reviews

Джулія

Джулія силкується пригадати, чи не арештовувала колись раніше чоловіка, який сидить через один столик від неї. Він відпочиває з дружиною і двома дітьми, замовляє карамельний чизкейк, а вона майже певна, що колись обвинувачувала його в убивстві. Світло приглушене — точно не скажеш.

Аби приховати від чоловіка й доньки, на що дивиться, Джулія зосереджує погляд на меню.

— Nando's стали якісь гидотні останнім часом, еге ж? — каже Женев'єв.

Джулія всміхається своїй зверхній єдиній дитині.

— У чому саме? — наїжачується Арт.

Арт (названий так на честь Арта Гарфанкела) — її чоловік. Учитель англійської, нерішучий педант, остання людина, яка ще ставить крапки з комою в повідомленнях. І донедавна — любов усього її життя.

Імовірно вбивці приносять чизкейк. Чоловік підіймає голову, а Джулія в цей час спостерігає за ним.

У нього два телефони, обидва лежать перед ним на столі екраном униз. Явна ознака злочинця. Вона майже певна, що так і є. Щось таке у виразі обличчя...

— Та просто, ну знаєш... Усі ці «зухвалі Nando's», і все таке, — іронічно каже Женев'єв і бере меню.

На ній чорний светр із коміром-хомутом, заправлений у джинси з високою посадкою. Великі золоті сережки-кільця. Виглядає вона чудово, але якби й ні — не переймалася б. У цьому вся Женев'єв: робить, що їй заманеться. Часом Джулія тішиться, що виховала таку сильну жінку. Часом — не дуже.

Зараз сьома вечора, і Джулія не до кінця вірить, що вона тут. Що нічого не сталося, що їй це здалося.

— У них смачна курка, — м'яко каже Арт, можливо, трохи ображений: це він обирав ресторан.

Чизкейк майже доїдено. Джон. Джулія гадає, що його звати Джон. Вона знову кидає на чоловіка погляд, а тоді витягає свій телефон. «Джон убивство Портисхед», — набирає в Google. Джулія певна, що його ще не мали випустити з в'язниці. Тоді жорстоко зарізали людину в центрі міста.... Він забрав життя, і не так давно.

Параметри пошуку надто широкі; Google видає забагато результатів. Вона роздумує, як сформулювати запит інакше, і тут телефонний дзвінок: це відділок.

— Пані головний детективе-інспекторе Дей, — лунає в персональному мобільному Джулії (який завжди з нею) голос керівника слідства.

У Джулії передбачувано обривається серце.

— Щойно надійшло повідомлення про зникнення людини з групи високого ризику, — каже він.

Серце в Джулії вже в п'ятах.

Вона зітхає. Пропала курка пері-пері, не буде жартів із Женев'єв. Тільки — праця. «Така робота. Така робота», — повторює вона собі. Після двадцяти років у поліції ця фраза стала її мантрою.

Вислухавши подробиці, вона втуплюється в стіл. Зникла двадцятидворічна жінка. Жодних психічних захворювань. Востаннє з'являлася на камерах спостереження вчора. Сусіди зателефонували до поліції, коли вона не повернулася додому. Оце й усі факти.

Але Джулія певна: за фактами стоїть дещо інше.

Дещо інше. Те, чого вона поки не може назвати. Але так їй підказує глибинна інтуїція детектива. І вона здригається в тьмяному залі ресторану.

— Мені треба на роботу, — каже Джулія якраз у той момент, коли приносять замовлення. Паруючий качан кукурудзи, картопляне пюре, курка... Вона із сумом дивиться на страви.

Підводячись, кидає погляд на ймовірного вбивцю за столиком зліва від них.

— Якщо раптом побачите, як він піде, — тихенько каже вона Арту й Женев'єв, — зможете записати номери його машини?

* **

Джулія завжди була зам'якою як для офіцера поліції.

Поспішаючи до відділка, вона думає саме про це. Вона вже готова інструктувати команду, але зупиняється, помітивши свого давнього інформатора Прайса, до якого завжди відчувала надмірну симпатію. Він сидить на одній із лав, на обличчі застиг подив, наче хтось на мить зупинив планету.

Вона вже збирається поцікавитися, що він тут робить. Не може стриматися; це відчуття пронизує її, навіть попри зайнятість. Пораньте Джулію — і вона стече цікавістю до тих, хто їй не байдужий, тобто до всіх.

Прайс сидить, схрестивши ноги в щиколотках, перекинувши руку за спинку металевого стільця, ніби в себе вдома; та Джулія знає, що він наляканий. Це й не дивно: він живе з інформації — а це найнебезпечніший із товарів. У нього золотаво-каштанове волосся, так щедро намащене гелем, що рудуватий відтінок переходить у каштановий. Ластовиння. Шкіра, яка легко згоряє й вкривається рум'янцем. Він шотландець, родом із Глазго, так і не позбувся акценту, хоча переїхав сюди 17-річ-ним юнаком двадцять років тому.

— Що привело тебе сюди? — запитує Джулія, зупиняючись біля нього в порожньому вестибюлі.

Тхне промисловим очищувальним воском та несвіжими обідами для затриманих; до них переважно входить м'ясо, яке чомусь не потребує заморожування й має термін придатності до кількох років.

Більшість ламп погашені. У неробочі години відділок здається Джулії неймовірно романтичним: наче зачинений музей, до якого тільки вона має доступ, як кадр із фільму, у якому тільки їй дозволено блукати.

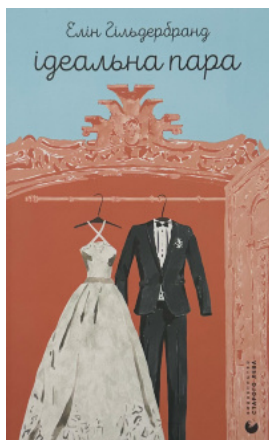
— Те та се, — відповідає він.

Він розумник, цей Прайс, стратег; раз нічого не каже — значить, має причини.

— Тобто? — уточнює вона.

Навряд Прайса хоч раз допитували: він інформує лише її. Він швидкий, слизький, а до того ж забавний;

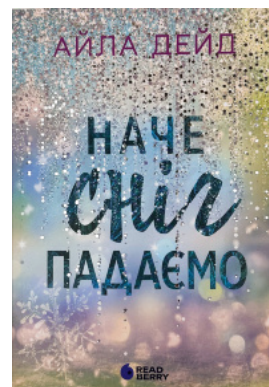
Рекомендована література

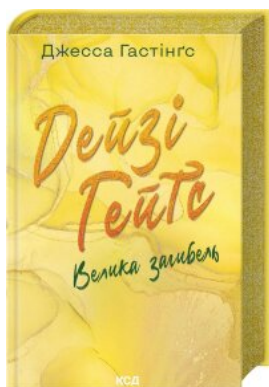
Ідеальна пара

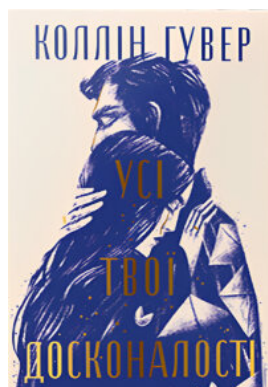
По сліду
Джека-Різника. Книга
2: Полювання на князя
Дракулу

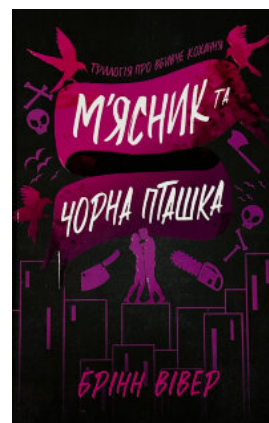
Зимові мрії. Наче сніг
падаємо

Дейзі Гейтс. Велика
загибель. Книга 4

Усі твої досконалості

М'ясник та Чорна
Пташка (Limited edition)

Перейти до категорії
Детективи

КУПИТИ